

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **D. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě ze dne 8. 2. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2017, ve věci **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranici 35 %.

[2] Žalobkyně se včasnou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná se nedostatečně zabývala vážností zdravotního stavu žalobkyně. Lékaři posoudili věc nesprávně, když zdravotní stav žalobkyně posuzovali podle kapitoly V, položky 5 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Již před 17 lety jí bylo diagnostikováno psychické onemocnění – deprese a dochází ke zhoršování zdravotního stavu. Správní orgán rozhodl na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalované znovu ve věci rozhodnout a přiznat jí náhradu nákladů řízení.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV, neboť žalobkyně napadá medicínské posouzení zdravotního stavu. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobkyně, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

[4] Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů a posudkem PK MPSV ze dne 218. 8. 2017.

[5] Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 22. 8. 2016. V dalším řízení byl vypracován posudek o invaliditě lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín dne 27. 10. 2016 se závěrem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti v míře 10 % dle kapitoly V, položky 7 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Vzhledem k uvedenému žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 11. 2016 žádost zamítla. V námitkovém řízení byl znovu zdravotní stav hodnocen, a to lékařem žalované, se závěrem, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 20 % s posudkovým hodnocením dle kapitoly V, položce 5 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je smíšená úzkostně depresivní porucha u akcentované osobnosti, dlouhodobě stabilizovaná při léčbě, s lehkým narušením sociálních vazeb. S ohledem na tento závěr byly napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí ze dne 10. 11. 2016 potvrzeno.

[6] Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobkyně a její dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u PK MPSV, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Z posudku PK MPSV ze dne 18. 8. 2017 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. V. a jejích nálezů ze dne 15.9. a 27. 9. 2016, z nálezu psychiatrické ambulance MUDr. P. M. ze dne 19. 9. 2016. Zdravotní stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jeho rozhodující příčinou k datu vydání napadeného rozhodnutí je afektivní kolísání u akcentované osobnosti (Dg. F61) a stav po periodické depresivní fázi v r. 2012, aktuálně v remisi na zavedené medikaci. U posuzované se t.č. nejedná o periodickou depresi ve smyslu psychózy, ale stav je hodnocen jako smíšená porucha osobnosti reagující depresivně. Prokázaný zdravotní stav je uvedený v kapitole V. položka 5b), kdy z rozmezí 15 – 20 % je stanovena horní hranice 20 %. Posuzovaná je schopna pracovního zařazení přiměřeně vzdělání a praxi, není doporučena práce v extrémním riziku. U posuzované se dle odborného psychiatrického vyšetření dne 19. 9. 2016 nejedná o středně těžké postižení, nejedná se o stavy s podstatným narušením pracovního

nebo společenského fungování, nejedná se o závažné maladaptivní chování, ani o opakované situační dekompenzace. Dle nálezu ošetřující praktické lékařky je paměť přiměřená. Odborným vyšetřením není prokázáno zhoršení zdravotního stavu proti roku 2013. Dominují osobnostní rysy, naléhavost. Vlastní symptomy duševní poruchy jsou v pozadí. Aktuálně sociálně je posuzovaná zdatná.

[8] U jednání soudu žalobkyně zpochybnila přesvědčivost a objektivnost posudkového hodnocení, odvolala se na propouštěcí zprávu z Psychiatrické léčebny v Opavě z prosince 2012, kdy jí primářka sdělila, že se u ní jedná o depresivní poruchu středně těžkou. Proveden důkaz uvedenou lékařskou zprávou, založenou v posudkovém spisu, ve které uvedeno dg: F331 Periodická depresivní porucha, současná fáze je středně těžká a lékařskou zprávou MUDr. M. ze dne 19. 9. 2016, kterou PK cituje v posudku ze dne 18. 8. 2017, a ve které uvedena dg: afektivní kolísání u akcentované osobnosti F 61, periodická depresivní fáze v anamnéze dle dokumentace z r. 2012, akt. v remisi na zavedené medikaci.

[9] V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 23. 1. 2017 nebyla invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[10] Krajský soud opakuje, že PK MPSV v souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl odborný lékař - psychiatr. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zcela shodně s lékařem žalované v míře 20 %. Jak lékař ČSSZ, tak i PK MPSV shodně podřadili zdravotní stav žalobkyně pod kapitolu V, položka 5 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou je pokles míry pracovní schopnosti určen rozmezím 15 – 20 %. S ohledem na výše uvedené neměl krajský soud důvodu zpochybnit úplnost, přesvědčivost a zejména objektivnost posouzení zdravotního stavu žalobkyně, a to ani přes námitky

žalobkyně. K tvrzení žalobkyně ohledně nesprávné diagnózy pak soud žalobkyni přisvědčil, že v r. 2012 v propouštěcí zprávě z PL Opava je uvedena diagnóza periodická depresivní porucha středně těžká, avšak v aktuální zprávě psychiatra MUDr. M. ze dne 19. 9. 2016 je již uvedena dg. afektivní kolísání u akcentované osobnosti F 61, periodická depresivní fáze v anamnéze dle dokumentace z r. 2012, akt. v remisi na zavedené medikaci. PK MPSV ve svém posudku reagovala i na námitky uvedené v žalobě. Soud opakuje, že posudková komise byla řádně odborně obsazena a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala.

[11] Jelikož žalobkyně k datu 23. 1. 2017 nenaplňovala zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, když míra poklesu její pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného proto krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[12] Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení nebyla procesně úspěšná a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. října 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně